

Jeg kan henvise til, at Ministeriet meget tidligt har rejst Spørgsmaalet om Salsperrationeringen, men at man fra Landbrugets Side tidligere fraraadede den. Imidlertid har Landbruget altsaa paa et senere Tidspunkt, da nye Forhold viste sig i Begyndelsen af Februar, anbefalet den som absolut nødvendig. Jeg beklager, hvis det ærede Medlems Udtalelser om Erstatningskrav fra de Landbrugeres Side, som efter deres egne Standsfællers og deres repræsentative Standsfællers Raad maa opfordres til at afgive en Del af de Beholdninger, som de maaske ligger inde med, for at Landet som Helhed kan møde de vanskelige Forhold saa godt som muligt, — om disse Bemærkninger fra det ærede Medlem skulde øge Vanskelighederne.

Det næste Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, var Spørgsmaalet om Brødkort. Det ærede Medlem fremsatte der en Bemærkning om, at man havde ventet mere Rug og Hvede i Landet, man havde med Forbavelse set Udfaldet af Tællingen. Jeg tror ikke, at dette er det rigtige Udtryk for, hvorledes Tællingsresultatet har virket. Tællingsresultatet har efter den daarlige Høst og efter de tidligere Beretninger snarere maattet ventes at være ringere, end det viste sig at være. Naar vi i Aar faktisk paa nærværende Tidspunkt har 250,000 Tdr. Brødkorn mere i Landet end i Fjor, skønt Indførselen af fremmed Brødkorn har været ringere end det foregaaende Aar, saa maa det siges snarere at være mere end mindre, end man kunde have ventet. Det ærede Medlem mente imidlertid, at der burde have været mere til Stede, og at den Disposition, der blev truffet i August 1916, havde været medvirkende hertil. Ja, det er naturligt, at den Tilladelse, som i August 1916 blev givet til at opfodre 10 pCt. af Avlen, nødvendigvis har formindsket Beholdningen. Men hvorfor blev denne Tilladelse udstedt? Paa hvis Raad blev den udstedt? Efter enstemmigt Raad fra Landbrugets ledende repræsentative Mænd. Alle anbefalede dette som et Led i den Ordning, der den Gang blev truffet, og naar det ærede Medlem siger, at dette var en letsindig Disposition, maa jeg til min Beklagelse minde det ærede Medlem om, at han selv har været med til denne Letsindighed, idet jeg for det høje Finansudvalg

har forelagt den samlede Kornplan for indeværende Aar, meddelt alle Enkeltheder deri og enhver Bestanddel af denne Ordning, ogsaa Bestemmelsen om Opfodring af de 10 pCt., der var et Led i denne Prissættelse, som den Gang fandt Sted og var begrundet i Synet paa den daværende Tilstand. Derefter har det høje Finansudvalg udtalt sig, har givet sin Tilslutning til de Tilskud, der skulde gives, og har nævnt, hvad enkelte Medlemmer af Finansudvalget havde at indvende mod Ordningen paa andre Punkter, som ikke berørte det finansielle Omraade. Mod det Punkt, som gik ud paa, at man skulde give Tilladelse til Opfodring af 10 pCt., er der imidlertid ikke fra nogen Side rejst Indvending, og jeg betragter dette som Udtryk for, at alle Parter i Slutningen af August 1916 var enige om, at dette var en rimelig Ordning. Saa snart det imidlertid viste sig, at der var Vanskeligheder til Stede, at Høsten blev ringere end ventet, blev der — det skete den 2. November 1916 — udstedt en ny Forordning, hvorved alt blev sikret til Brødkorn. Selvfølgelig blev der den Gang rejst Kritik og Indvendinger, men det har vist sig at være særdeles rigtigt, hvad der skete. Naar det ærede Medlem angaaende Brødkortordningen udtalte, at Rationerne er ret knappe, tror jeg dog, at det Kvantum Mel, der tildeles Befolkningen, forøget med en ekstra Ration for de legemligt haardt arbejdende, vil være tilstrækkelig. Hvorledes maa ikke Forholdene i vort Naboland være, hvis det ærede Medlem har Ret i, at 315 g Mel som Normalration er meget knap, naar man i Sverige er gaaet ned til en Ration paa 200 g Mel, altsaa 115 g Mel mindre, end vi byder som Normalration? Jeg tror, at det overfor de Tilstande, som hersker her i Landet, vilde være rimeligere at gøre Befolkningen opmærksom paa, hvor overordentlig gunstigt vi sammenlignelsesvis er stillede, end at søge at ægge til Utilfredshed, hvor i Sandhed ingen Utilfredshed bør have Raaderum. Jeg skal gerne, og jeg kan ogsaa imødekomme det ærede Medlem med Hensyn til Tillægsrationen. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem husker, at det er muligt at give 500,000 Tillægsrationer à 100 g med de Beholdninger, vi har, derved